

Este averea o dependență?

un text de Christopher Burn

traducere de Olivia Ianculescu

sursa: 121.ro

Vești îngrijorătoare: poate nu e tocmai o noutate, dar este prima oară când avem mai multe informații și putem pătrunde esența unei noi dependențe care îi afectează pe bogătași. Numele acestui comportament ce creează dependență este "wealth accumulation rivalry" - un fel de competiție în acumularea de averi.

"Nu există un punct în care cei care acumulează bani să se simtă satisfăcuți" scria recent George Monbiot în The Guardian. El citează cazul Prințului Alwaleed, cel mai bogat om al lumii arabe. Cu o avere netă estimată de Forbes

Magazine la aproximativ 20 de bilioane de euro, te-ai aștepta ca acest om să aibă o oarecare satisfacție, știind că afacerile lui financiare sunt în ordine, ceea ce îi asigură timp liber pe care să-l petreacă cu familia.

Ei bine, nu-i așa. Se pare că este atât de preocupat de menținerea poziției ca cel mai bogat om al Lumii Arabe, încât își petrece timpul cu ceea ce putem identifica drept comportament obsesiv, ce creează [dependență](#), prin dorința sa de acumulare de și mai multă avere. Una din principalele sale activități este verificarea constantă a listelor cu cei mai bogați oameni ai lumii pentru a se asigura că poziția lui nu a decăzut și nu este în pericol. Recent, s-a declarat „jignit” de revista Forbes, care l-a plasat „doar” pe locul 26 în lista lor cu bilionari de top ai lumii.

Pentru Prințul Alwaleed averea e doar o unitate de măsură a poziției sale față de alți super-bogați. Bilionarul Howard Hunt afirma cândva: *"banii sunt doar o modalitate de a ține scorul"*. Însă o astfel de competiție este fără sfârșit și niciodată încununată de satisfacție. Așa cum explica filozoful grec Epicurus: *"Nimic nu este de ajuns pentru persoana pentru care îndeajuns e prea puțin."*

Această goană disperată după bogăție prezintă unele din [criteriile diagnosticării dependenței](#): obsesia pentru comportamentul în cauză (acumularea de avere); lipsa de preocupare pentru alte interese; toleranța crescută (râvna pentru sume din ce în ce mai mari); imposibilitatea controlării comportamentului. În plus, se manifestă și sentimentul de negare față de seriozitatea comportamentului în sine. „Vânătorii de avere” prezintă, de asemenea, multe din caracteristicile specifice persoanelor cu probleme de abuz de substanțe: egoism, nerăbdare, grandoare, relaționare dificilă și sindromul „Vreau chiar în clipa asta!”. Poate că Prințul Alwaleed nu întrunește toate aceste trăsături, însă are propriul jumbo jet, grădina zoologică și bijuterii în valoare de 700 de milioane de

de dolari. Probabil că simte acea senzație de “high” de pe urma acestor excese, așa cum i se întâmplă unui jucător de noroc.

O altă știre de proporții despre miliardari a fost campania “Giving Pledge”, prezidată de Bill Gates și Warren Buffet, prin care miliardarii sunt încurajați să investească cât mai mult din propria avere în acte de caritate. Dar o astfel de activitate poate fi interpretată ca o altă fațetă a dependenței comportamentale: un fel de competiție în acumularea de averi inversată. Oare bilionarul simte un fior aparte când dă mulți bani pentru proiecte de caritate? Este oare asemenea sentimentului de “high” pe care un jucător de noroc îl simte când pierde toate fisele la masa de joc? Mulți împătimiți ai jocurilor de noroc vă vor spune că nu le pasă dacă pierd sau câștigă, atât timp cât continuă să joace, ceea ce întreține senzația de “high”.

Christopher Burn este terapeut specializat în tratarea dependențelor comportamentale la [clinica pentru tratamentul dependentelor Castle Craig](#) din Scoția, unde conduce programul de tratament pentru dependența de jocuri de noroc.

[Link către articolul original publicat pe 121.ro \(17 Aprilie 2014\)](#)